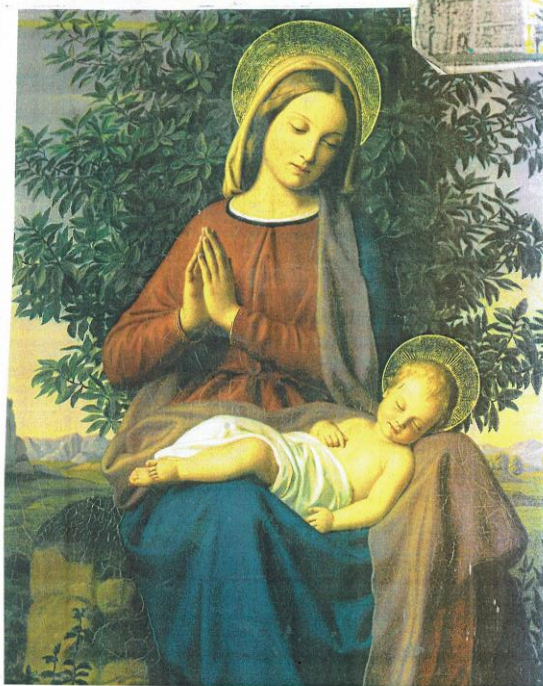


# ŽUPNIJSKO PISMO

## ŽUPNIJE MARIJA SNEŽNA SVETINA

Od 31. marca do 5. maja 2024



### OZNAILO

-2-

<p><b>NEDELJA, 31. MAREC</b> <b>VELIKONOČNA</b> <b>NEDELJA</b> <b>GOSPODOVEGA</b> <b>VSTAJENJA</b></p> <p>Lektor: Lidija in Gregor Vrbovšek</p>	<p><b>9.30: VSTAJENSKA</b> <b>PROCESIJA iz cerkve</b> <b>SV. KRIŽA v cerkev</b> <b>MARIJE SNEŽNE</b></p> <p><b>Slovesnost vodi škof msgr</b> <b>dr. Stanislav Lipovšek</b></p> <p><b>Bogoslužje spremlja</b> <b>GODBA SVETINA</b></p>
<p><b>PONEDELJEK, 1. APRIL</b> <b>VELIKONOČNI</b> <b>PONEDELJEK</b> <b>VVELIKONOČNI OSMINI</b> <b>SV. TOMAŽ TOLENTINSKI,</b> <b>misijonar, mučenec</b> <b>SV. AGAPA (LJUBA) in IRENA,</b> <b>mučenki</b> Lektor: Alja i Nina Videc</p>	<p>10.30: Za Rozalijo Mlakar; Za Alojzijo Slavo Gorišek</p>
<p><b>SREDA, 3. APRIL</b> <b>VELIJONOČNA OSMINA</b> <b>SV. RIHARD, škof</b> <b>SV. SIKST I, papež, mučenec</b></p>	<p>18.00: Za Ivanko Turnšek</p>
<p><b>NEDELJA; 7. APRIL</b> <b>2. VELIKONOČNA NEDELJA</b> <b>BELA NEDELJA -- NEDELJA</b> <b>BOŽJEGA USMILJENJA</b> L.: Betka in Tinkara Vrbovšek</p>	<p>10.30: Za Poldko Videc, za starše Videc, Toplišek; Za Belaj Antona, obletnica, za sorodnike; Za Franca Štarkel, obletnica</p>

-3-

<p><b>SREDA, 10. APRIL</b> <b>SV. DPMNIJ (DOMEN), škof</b> <b>mučenec</b> <b>SV. EZAKIJEL, prerok</b> <b>SV. MIHAEL SVETNIŠKI,</b> <b>rtdovnik</b></p>	<p>18.00: Za Rozalijo Mlakar; Za Antona Kocman</p>
<p><b>NEDELJA, 14. APRIL</b> <b>3. VELIKONOČNA NEDELJA</b> <b>SV. LIDVINA, devica</b> <b>SV. TIBURCIJ, VALERIJAN in</b> <b>MAKSIM, mučenci</b> <b>ZAČETEK TEDNA MOLITVE ZA</b> <b>DUHOVNE POKLICE</b> Lektor: Lidija in Gregor Vrbovšek</p>	<p>10.30: Za Marijo Romih in sorodnike iz Št. Ruperta Za vse pokojne iz družin Jurkošek; Za starše Ivana in Nežo Videc in za brata Vilija</p>
<p><b>SREDA, 17. APRIL</b> <b>SV. SIMON BARSABEJSKI, škof</b> <b>mučenec</b> <b>SV. ROBERT, opat</b> <b>SV. INOCENS, škof</b></p>	<p>18.00: Za Alojzijo Slavo Gorišek</p>
<p><b>NEDELJA, 21. APRIL</b> <b>4. VELIKONOČNA NEDELJA</b> <b>NEDELJA DOBREGA PASTIRJA</b> <b>SV. ANZELM, škof, cerkveni</b> <b>učitelj</b> <b>SV. KONRAD IZ PARZHAMA</b> <b>redovnik</b> Lektor: Alja in Nina Videc</p>	<p>10.30: Za Rozalijo Mlakar, Za Alojza in Antonijo Pesjak, za Angelo Ulag in za sorodnike; Za Jurija Kačičnik mlajšega, za pokojne Kačičnokove; Za starše Jožefo in Marti Cigelšek</p>

<b>NEDELJA, 24. APRIL</b> <b>† FIDELIS IZ SIGMARINGENA</b> duhovnik, mučenec <b>† VILRID YORŠKI, škof</b> <b>† MARIJA KLEOPOVA,</b> etopisemska žena	18.00: Za Dragota Ojsteršek
<b>NEDELJA, 28. APRIL</b> <b>VELIKONOČNA NEDELJA</b> <b>† PETER CHSANELL, duhovnik</b> učenec <b>† LUDVIK MONTFORTDKI,</b> duhovnik, redovni stanovitelj Doktor: Betka in Tinkara Vrbovšek	10.30: Za Rozalijo Mlakar; Za Marjana Gradišnik in za Ano in Petra Vodišek; Za Alojzijo Slavo Gorišek;
<b>NEDELJA, 1. MAJ</b> <b>† JOŽEF, delavec</b> <b>† ORIENCIJ, škof</b> <b>† RIHARD PAMPURI,</b> travnik, menih <b>† AČETEK ŠMARNIC</b>	18.00: Za Ivanko Turnšek
<b>NEDELJA, 4. MAJ</b> <b>† FLORJAN (CVETKO)</b> učenec <b>† LADISLAV POLJSKI</b> duhovnik	<b>CERKEV SV. FLORJAN</b> 9.00: Za Franca in Marijo Zajc, za starše Kovač in za Zdravka Sevšek
<b>NEDELJA, 5. MAJ</b> <b>VELIKONOČNA NEDELJA</b> <b>CERKEV SVETEGA</b> <b>FLORJANA</b>	<b>10.30:</b> Za pokojne gasilce in za blagoslov za delo gasilcev; Zahvala Mariji za ooravljive dela cerkvi sv. Florjana Lektor: Lidija in Gregor Vrbovšek

novicami, ki jih je prejel urar.

Kmalu se je po vasi razširila novica, da urarja kličejo v mesto, ker je umrl njegov sorodnik in mu zapustil dediščino. Vsa vas je obstala: ostali bodo brez urarja.

Naslednji dan je težko naložen voz s stvarmi urarjeve družine zapustil vas. Z vozom pa je odšla tudi vsa urarjeva družina, od starega očeta do vnukov.

Ljudje so se počutili kakor sirote in se s tesnobo začeli ozirati na stolpno uro. Podobno so gledali na svoje žepne ure. S časom so se ti občutki začeli spreminjati. Urar je odšel in spoznali so, da se ni nič spremenilo. Vse se je odvijalo kot običajno. Ura na zvoniku in vse druge ure so tiktakale kakor prej.

»Pa saj smo se brez potrebe vznemirjali,« so govorili ljudje. »Urar sploh ni nujno potreben, kakor smo mislili.«

Minevali so dnevi, minevali so meseci. Nekomu je padla ura na tla. Še zmeraj je tekla, a ni več kazala pravega časa. Brez pomena jo je bilo navijati. Lastnik jo je dal v predal.

Podobno se je potem zgodilo še drugim. Po nekaj letih vse ure zaradi tega ali onega vzroka niso več kazale pravega časa. Zato so jih vsi odlagali v predale ali tja, kamor se odlaga neuporabne stvari.

Tako niso storili čisto vsi. Neki človek, ki se je obnašal na nekoliko čuden način, je imel uro, ki ni kazala pravega časa, vendar jo je ohranil, ker jo je dobil od svojih prednikov in ga je spremljala vse življenje. Vsak večer jo je vzel v roke in jo navil, kakor da mu pravilno kaže čas. Naravnal je kazalce na pravilno uro, kolikor se je pač mogel spomniti po bitju ure. Potem jo je skrbno položil v predal nočne

### VENČANJE CERKVE

**HVALA vasi POŽNICA za venčanje meseca marca**  
**Mesec APRIL venča vas SVETLI DOL**

**Župnijski urad SVETINA: Župnik Dr. Vinko Kraljič**  
**Mobitel: 031 786 120**

### Urar

To se je zgodilo pred davnimi časi, ko so bile obrti še umetnost in so predstavljale neke vrste dediščino. Sin se je naučil od očeta to, kar je ta prejel od svojega očeta.

V neki gorski vasi je živel nekaj družin, ki so opravljale poklice, katere so podedovale od prednikov, in s svojim znanjem pomagale prebivalcem. Prinašalec vode je z vso svojo družino iz bližnjega izvira oskrboval z vodo vso vas. Kamnosek je oskrbel vaščane z obdelanimi kamni za gradnjo ali popravilo domovanj. Mlinar je skrbel, da je zmlel žito za moko, iz katere so pekli kruh. Podobno nalogo so imeli tudi čevljar, mesar in urar. Vsak od njih se je čutil koristnega, ker je s svojim delom pomagal skupnosti.

Nekega dne pa se je zgodilo nekaj, kar je zmotilo mirno življenje v tej gorski vasi. Zasišal se je zvok trobente, ki je naznanjala prihod prinašalca pošte, kmalu zatem pa topot konjskih kopit. Ustavil se je pred urarjevo hišo. Pismonoša je obrtniku izročil veliko pismo z novicami iz glavnega mesta. Vaščani so začeli prihajati iz hiš, da bi se seznanili z

omarice. To je ponovil vsak večer.

Nekega dne je v vasi završalo: Urar se vrača. Ljudje so začeli iskati ure, ki so jih bili zavrgli

med staro šaro, da bi jih čimprej nesli mojstru v popravilo. Med iskanjem so našli pisma, na katera niso odgovorili, in račune, ki jih niso plačali in so ležali pri urah, ki so bile sedaj že nekoliko zarjavele. Komaj so jih navili, so se začele spet kvariti. Eni je odpadel gumb za navijanje, drugi so se polomila koleščka. Ni bilo mogoče popraviti ur, ki so toliko časa stale. Bile so nepopravljivo poškodovane.

Samo eno uro je urar lahko popravil. Tisto, ki je še vedno delala, čeprav ni pravilno kazala časa. Lastnik jo je vsak večer navil, da je ohranjala mehanizem v dobrem stanju. Bilo je dovolj naravnati os in postaviti na pravo mesto nekaj kosov in vse je delovalo kot nekoč.

Lastnikova zvestoba je omogočila popravilo.

\*\*\*

Potrebna je zvestoba v molitvi in ta bo omogočila popolno popravilo, ko se bo vrnil Urar.

### Kakor otroci

Kipar Thorwaldsen je klesal Jezusov kip. Rad bi vedel, kaj bodo o njem rekli tisti, ki ga bodo videli. Majhnemu otroku je pokazal kip in ga vprašal: »Kaj se ti zdi, kdo je to?«

Otrok je odgovoril: »To je velik človek.«

Thorwaldsen je spoznal, da se mu delo ni posrečilo. Zato je uničil prvi kip in začel



klesati novega. Ko ga je končal, je zopet pripeljal otroka in mu postavil isto vprašanje: Otrok je smeje se odgovoril: »To je Jezus, ki je dejal: "Pustite otroke k meni."«

Kipar je videl, da mu je tokrat uspelo. Kip je uspešno prestal preizkus v otroških očeh.

To ni slab preizkus. George Maconald je nekoč dejal, da nič ne ceni krščanstva človeka, če se pred njegovimi vrtnimi vrati bojijo igrati otroci. Če otroci čutijo, da je nekdo dober, je ta zares dober.

### Nenavadna prijaznost

Nekkega mrzlega in deževnega večera sem čakal na avtobusni postaji. Opazil sem ženo, ki je izstopila iz avtobusa in ostala na postaji. Nekaj časa je mirno čakala, potem pa

me je ogovorila: »Grd večer, a ne? Upam, da ne bo treba dolgo čakati na avtobus.«

Postal sem malo radoveden in vprašal sem jo, kateri avtobus čaka. Ko mi je povedala številko, sem se začudil: »Pa saj ste pravkar izstopili z njega? Zakaj se niste peljali z njim naprej?«

»Poglejte,« je plaho odgovorila. »V avtobus je vstopil fant z berglami in nihče mu ni odstopil sedeža. Vedela sem, da mu bo nerodno, če bi mu ga odstopila starejša žena. Zato sem se naredila, kakor da se bliža moja postaja in pritislila sem na gumb, da želim takoj izstopiti. Fant je prišel takrat mimo in brez zadrege sedel na izpraznjeni sedež.«